

Danas sam majka osmero prekrasne djece od 21 do 4 godine života, a neki od njih, nadam se, imaju poziv za svećenika ili časnu sestru. Prije dvije godine magistrirala sam na temi teologije tijela. Sada mlade poučavam teologiji tijela, a ne računovodstvu (što mi je struka), jer su oni žedni znanja o Bogu, a poučavanje o njemu je postala moja strast. Trenutno sam na magisteriju iz bioetike. Da, i ja imam svoje borbe. Grešnica sam i potreban mi je moj Otkupitelj. Ipak, znam da mogu činiti sve u Onome koji u meni živi“.

Izvor: „Skriveno Dijete Međugorja“ sestre Emmanuel Maillard

Kontracepcija

„Bog mi je ukazao na još veća zla – niz abortusa - koja sam činila takozvanim planiranjem obitelji. Naime, kao kontracepcijsko sredstvo koristila sam spiralu, i to od 16.-te godine sve do dana kad me je udario grom. Izvadila sam je samo onda kad sam htjela zanijeti... (...)

Znate li što je zapravo spirala? Abortivno sredstvo! Da! Spirala čini abortus u trenu kad se oplodena stanica sprema ugnijezditi u maternici. Ta oplodena stanica već je čovjek! Ima potpuno oblikovanu dušu. To su ljudi kojima nisam dopustila živjeti! Bilo mi je strašno gledati koliko sam takvih oplodjenih stanica – zapravo živih bića – na taj način ubila. Ta sunca, »božanske iskre« ugašene su, ubijene... Vapaji i krici te djece u užasu upereni su prema nebu...

Najgore od svega što nisam mogla reći da to nisam znala. Znala sam... Upozorio me je na to jedan svećenik u svojoj propovijedi, ali nisam htjela slušati. (...) Čula sam jasno kako govori da spirala dovodi do abortusa i da nijedna žena koja ju koristi ne može pristupati svetoj Pričesti. Slušala sam ga i jako se ljutila na njega: »Što si ti svećenici zamišljaju? Otkud im pravo? Pa jasno, zato Crkva ne ide naprijed i zjapi prazna... Ne ide ukorak s vremenom, sa znanostima. Što to oni misle, tko su oni?«

Ljuta, izišla sam iz crkve... Stoga na Sudu nisam mogla reći da nisam znala...

Koliko sam djece tako ubila... Moje krilo, umjesto da je bilo izvorom života, postalo je grobljem, stratištem moje nerođene djece. Zamislite, majka ubija vlastito dijete. Majka kojoj je Bog podario tako velik dar – biti nositeljicom života – koja bi trebala brinuti za dijete, čuvati ga od svakog zla – ta majka ubija vlastito dijete. Sotona je, po svojoj đavoljskoj strategiji, doveo do toga da čovječanstvo ubija svoju djecu, a time i svoju vlastitu budućnost. Počela sam shvaćati zašto sam stalno bila čangrizava, otresita, neljubazna, razdražljiva, isfrustrirana zbog svega i svačega. Jasno, pretvorila sam se u stroj za ubijanje nerođene djece. To me je još dublje povuklo u ponore pakla.“

Izvor: „Svjedočastvo“ dr. Glorie Polo

Oprez, spirala!

Odgovara i uređuje: vlč. Hrvoje Poljak,
župnik župe sv. Filipa i Jakova ap.
NOVI VINODOLSKI

Majka sam 5-ero djece i pošto sam u 12 godina braka rodila 5-ero djece odlučila sam se na spiralu, za koju kažu da nije abortivna, iako znam da je grijeh. Ispovijedala sam se i pričeshćivala, ali mi nešto nije dalo mira, pa sam na jednoj ispovijedi opet upitala svećenika da li smijem na pričest. Iako mi nije direktno rekao da ne smijem dok je ne izvadim, shvatila sam da je to želio reći. Zanima me da li smijem ili ne na Svetu pričest, i zanima me da li je imati spiralu smrtni grijeh?

Zahvaljujem Vam na odgovoru. Zabrinuta

Draga Zabrinuta, glavni problem sa spiralom sastoji se u tome što ona nije samo kontracepcijsko sredstvo već i abortivno sredstvo. Ona djeluje na dva načina: 1. Otežava kretanje spermija do jajne stanice, 2. Onemogućuje već oplodenoj jajnoj stanici da se ugnijezdi na zidu maternice.

Iako se vrlo često može čuti da je spirala samo kontracepcijsko sredstvo, to nije istina. Upravo s namjerom da pronađem podatke iz provjerenih izvora, istraživao sam članke s Enciklopedije Britannice, Medicine Online, Američkog kongresa ginekologa i opstetičara, Američkog nacionalnog instituta za istraživanja raka itd. Svi izvori navode da spirala pri sprječavanju trudnoće djeluje ne samo kontracepcijsko, već i na način da sprječava održavanje oplodjenog jaja u maternici.

Web-linkovi koje prilažem:

<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/66704/birth-control/9595/Intrauterine-devices?anchor=ref312634>

<http://www.medicineonline.com/topics/I/2/IUD/Intrauterine-Device.html>

http://www.acog.org/publications/patient_education/bp014.cfm

<http://www.cancer.gov/dictionary?CdrID=599992>

S obzirom da Katolička Crkva vjeruje da ljudski život nastaje u trenutku začeća, sprječavanje jajne stanice da nastavi svoj razvoj u maternici zapravo je abortus učinjen u početnoj fazi. To tvrdi i papinski dokument *Evangelium Vitae*, enciklika o vrijednosti i nepovredivosti ljudskog života, u 13. članku.

Dakle, zbog toga što spirala zapravo uništava ljudski život u njegovoj ranoj fazi, njeno korištenje je vrlo težak grijeh.

Prema kanonskom pravu sve osobe koje sudjeluju u abortusu samim tim činom padaju pod kaznu izopćenja koja im brani pristupanje sakramentima. To znači da nije moguće valjano pristupati ne samo pričesti, već ni ispovjedi sve dok se spirala ne ukloni iz organizma. Tek nakon toga je moguće najprije uputiti molbu za skidanje kazne izopćenja i kada dobije oprost od te kazne, osoba može pristupiti ispovjedi, a nakon nje i pričesti.

Najiskrenije se nadam da ćete shvatiti razloge zbog kojih je spiralu nužno odbaciti i da ćete što prije to učiniti.

Bog Vas blagoslovio i podržao u dobrim namjerama,

don Damir Stojić, selezijanski svećenik

Izvor: www.studenski-pastoral.com

Ispovijed vrijedna pamćenja

Mary Elizabeth, 45-ogodišnja profesorica u srednjoj školi u SAD-u svjedoči o slijedećem događaju: „Kad sam 1990. išla na hodočašće u Međugorje, trebala mi je potpora moga muža. Morala sam preletjeti Atlantik da bi došla u jednu komunističku zemlju, pronaći novac kojeg nisam imala, osigurati ženu koja će mi čuvati djecu. Ali poziv je bio snažan. Jednostavno sam morala poći tamo, pa je moj suprug pristao brinuti se o djeci. Pitala sam se što očekujem da ću tamo pronaći. Znala sam da bi mi dobro došao odmak od svih zahtjeva moje četvero malene djece. Već sam neko vrijeme razmišljala kako sam loša majka, jer mi je često trebao odmor da bi uhvatila daha. Znala sam da će mi to putovanje pomoći da zastanem i dobro promislim kakav odnos imam spram svoje obitelji, svojih aktivnosti i svoje budućnosti.

Negdje oko polovice mog boravka u Međugorju, izrekla sam svećeniku svoju uobičajenu listu grijeha i nastavila sakramentom ispovijedi. Zadnju večer, isfrustrirana što ne razumijem ni riječi propovijedi izrečene na hrvatskom jeziku, ponijela sam u crkvu knjigu propovijedi na engleskom. Čim sam otvorila knjigu, naišla sam na propovijed koja je govorila mom srcu. Shvatila sam da me Gospodin poziva da se ponovno ispovijedim.

Kad sam izašla iz crkve, nikakav zvuk se nije mogao čuti. Bio je mrak, zahladilo je, a prazan trg ispred crkve doimao se još prazniji. Neobično, zapazila sam u nizu „ispovijedničkih boksova“, kako ih nazivam, upaljena dva svjetla. Željela sam se vratiti u svoj pansion, ali osjetila sam da me Gospodin vuče prema ispovijedaonici. Opirala sam se, ali sam rekla samoj sebi: „Ako jedno od upaljenih svjetala pokazuje da se tamo govori engleskim, ići ću“. Prva oznaka je bila: 'Poljski'. 'Uh', pomislila sam, 'izbjegla sam'. Ali slijedeća oznaka je bila 'engleski'. Duboko sam udahnula i otvorila vrata.“

Kad sam kleknula, svećenik mi je prvo stavio raspelo u ruke. Počela sam govoriti. Činilo se da je svećenik znao zašto sam tamo. Zastor je pao. Kontracepcija. To je bila tema s kojom sam se trebala suočiti. Poput mnogih katolika, moj muž i ja koristili smo kontracepciju. Nismo bili kadri razumjeti nauk Crkve o toj temi, pa mu nismo ni pridavali puno pažnje. Bili smo obrazovane, odgovorne osobe. U stvari, naš stav je bio prilično arogantan. No, snagom Duha Svetoga, shvatila sam da smo moj muž i ja potpuno izostavili Gospodina iz tog posebnog dijela našeg braka. Naš savez trebao se temeljiti na sakramentu braka, a ipak mi smo se jedno drugom predavali u svemu osim u tom činu koji je mogao stvoriti život.

Tijekom ispovijedi, moje srce se potpuno promijenilo i znala sam da će se i moj život promijeniti. Neznam koliko sam vremena provela u ispovijedaonici, ali kad sam izašla, shvatila sam da Gospodin od mene traži stvari za koje sam mislila da su nemoguće. Tijekom leta kući, imala sam dojam da naslućujem raj. Gospodin mi nije govorio da trebamo imati još djece, budući da smo imali četvero i ponekad je bilo teško nositi se s tim, ali kad sam se vratila kući, mužu sam morala objasniti promjenu planova. Bila sam pomalo zabrinuta zbog njegove moguće reakcije s obzirom da sam znala kakva nam je u tom trenutku bila financijska situacija. Kad sam mu objasnila sve što mi se dogodilo i kako smo pozvani da se u svom braku istinski otvorimo Gospodinu, dao je svoj potpuni pristanak. Naravno, puno smo trebali učiti, što smo i učinili.

Upravo slavimo 23. godišnjicu braka i nakon moga hodočašća 1990. godine dobili smo još četvero djece. Premda je to povremeno zahtjevalo puno napora, moram priznati da je Gospodinov plan blaženstva za našu obitelj bio veći nego sam ikada mogla i zamisliti. I dok su se gnijezda naših susjeda stala prazniti, naša kuća je zauvijek ostala puna. Naravno da sam povremeno čeznula za samoćom, ali stvarna radost koju su mi donijela djeca usred sve te buke, zbrke i odgovornosti je istinski dar od Boga. Preuzeli smo rizik da se otvorimo, da budemo velikodušni prema Bogu i otkrili smo razmjenu u kojoj Gospodin nikada ne dozvoljava da bude nadmašen u velikodušnosti. Svaki put kad smo trebali hraniti još jedna usta, Gospodin se pobrinuo na nezamisliv način. Naravno da smo trebali biti dobri upravljači darova koje smo primili, ali nismo ni u čemu oskudjevali, nagrađeni smo stotruko.